

Никола Вапцаров

Вината не беше наша.
Вината беше туѓа
и другому тежи
сто тона одговорност.
Кога ќе дојде ден,
Кога ќе стане нужда,
Се' ќе и' раскажеме
на мајката историја. -
Започнаа со гнастите си раце
да пипаат во душите на народот.
Гневот беше толку многу накупел,
Што не ја прозреа волчата порода,
муцуните под овчите им кожи,
престапната и плитка лицемерност.
Но идат дни, кога ние ќе можеме
да фрлиме кал во мутрите им црни.
И буната почна.
Немаше зошто
да дигнеме раце,
да изостанеме,
туку
со крвта
на простиот народ
в Илинден влеавме
наша содржина.
Што ќе кажете на таа вест,
Ќе барате ли тука руски рубли? -
во Крушево беше феудална власт
и ете за скок -
градат сега република!
Тие беа исто како нас младинци.
Исти такви собрани сме ние.
И се биеја,
и мреа во метежи,
токму како што утре
ќе умреме и ние.
Не очајувам јас што бура ги покоси,
Еве никнат други во расчадените пожари.
Погледни тука - ете го Питу Гули,
а ти пак си ... Никола Карев.

И ако требаат пароли - добро! -
Ќе издигнеме плакати до месечината! -
Слободна сакаме,
Некеме,
некеме протекторати!